

El nou rumb de l'imperi Avidesa

Amb la mort de l'empresari valencià Luis Suñer Sanchis, que va ser enterrat el passat dimecres a la ciutat d'Alzira, desapareix un dels personatges més simbòlics del món econòmic valencià i un dels representants de l'empresariat forjat durant els últims cinquanta anys del segle.

Luis Suñer fou el motor econòmic d'Alzira, la ciutat on va nèixer fa vuitanta anys.

Conegut pels gelats i pels congelats Avidesa, Luis Suñer va saltar a l'opinió pública arran de la publicació de les llistes d'Hisenda l'any 1978 en què l'empresari d'Alzira apareixia en primer lloc amb uns ingressos declarats de 400 milions de pessetes. Com a conseqüència d'això, l'any 1981, ETA-pm va segrestar l'industrial valencià. Aquest episodi i la mort del seu fill Lluís són els que marcaren la vida i la trajectòria de Luis Suñer i el vincularen, encara més, a la seua ciutat, que ha quadruplicat la seua població en els últims quaranta anys i ha aconseguit una millora considerable de

les comunicacions i la infraestructura.

L'imperi Suñer, que dona treball a 2.000 treballadors i ha facturat en el darrer exercici uns 23.000 milions de pessetes queda ara en mans del seu net, Alberto Campos, que als 28 anys gaudeix d'una sòlida formació empresarial a l'estranger. Mentre que *don Luis*, com

era conegut l'empresari desaparegut, era una rèplica de l'home intuïtiu, i arriscat totalment dedicat al treball, el seu net, que dirigeix el *holding* amb el mèrit d'haver doblat la facturació en poc més de dos anys, representa un nou estil de fer les coses, on el risc està calculat amb mètodes quasi científics.

Luis Suñer pertanyia a la generació dels Lladro, els germans Pasqual, Sáez Merinó o Sos, que han escrit les pàgines de la història econòmica del País Valencià de l'últim mig segle.

Nel·lo Pellicer

Fabià Estajó

EL PRONÒSTIC

¿Consensuar la flexibilització?

L actualitat mundial segueix pendent de l'evolució dels esdeveniments desencadenats

per a la invasió i conquesta de l'emirat de Kuwait per l'exèrcit iraquí de Saddam Hussein. En l'oportunitat present les Nacions Unides, mitjançant el Consell de Seguretat, ha ofert una resposta diligent, en línia amb les propostes de la delegació dels Estats Units. S'ha invocat l'article 41 de la Carta fundacional per sotmetre a un embargament de durada indefinida i que té com a finalitat retrotraure les coses a l'estat en què es trobaven el 2 d'agost, data de la invasió. Saddam Hussein ha aconseguit dividir els països àrabs inclús quan l'actitud d'Egipte ha determinat la formació d'unitats de combat que s'han situat a l'Aràbia Saudita i als Emirats Àrabs Units

Per sota de la qüestió destaca, com ja els vaig dir, el control de les reserves de cru més riques del món i que, si cauen en mans de Saddam Hussein, farien d'aquest i d'Iraq els nous detentors del poder per a fixar preus i quantitats d'una font d'energia que és vital per al desenvolupament d'Occident i del Japó. Fins al moment present, tant l'Aràbia Saudita com Veneçuela han ofert una extracció complementària per a compensar el petroli de l'Iraq i de Kuwait que ara no arriba a les refineries per l'embargament de les Nacions Unides.

Mentrestant, Saddam Hussein ha liquidat la llarga guerra dels vuit anys que va mantenir amb l'Iran de Khomeini. I, en un pas sense precedents, ha declarat *convidats* —que vol dir ostatges— més de 7.000 estrangers que residien a Kuwait i a l'Iraq i ha amenaçat de distribuir aquest *escut humà* per les instal·lacions estratègiques de l'Iraq i de Kuwait on poden realitzar-se atacs aèris. El Consell de Seguretat ha condemnat la salvatge mesura, mentre segueixen afluïnt recursos militars i tropes al Golf Pèrsic.

El govern espanyol ha posat punt i final als seus dubtes —és una manera de dir-ho— després de la reunió de la Unió Europea Occidental, on per unanimitat, el dia 21, s'ha acordat reforçar l'embargament. Espanya enviarà una floteta composta per una fragata i dues corbetes, *Santa María*, *Descubierta* i *Cazadora*, amb un vaixell de suport, que s'uniran a les altres forces, creuant el Canal de Suez. Com sempre, ha predominat l'ambigüitat governamental o almenys l'ambigüitat del gabinet de crisi o, finalment, l'ambigüitat de Felipe González ja que s'ha insistit en el caràcter *pacífic* de la missió que realitzaran aquests vaixells de guerra que "sólo harán fuego si son atacados" i que donaran comptes dels seus moviments i problemes al comandament superior. Només vull recordar aquí que el president del govern, don Felipe González, recorria a una de les seves fugues d'estil quan deia que els ministres d'Afers Estrangers i Defensa portarien a la conferència de la UEO el propòsit de *consensuar la flexibilització*.